

ವಾಡಿ ಇಡೀ ಬಿತ್ತವನ್ನು ಕ್ಯಾಗೆ ಬಾಯಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಿಸಿಯುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು, ನಗಾಡಿ, ಎಲ್ಲ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಶುಭಂ.

ಆಗ ರಾತ್ರಿ ರಾಣಿಯ ಕಂಪಿನ ಕೃತೋಟದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಚಂದ್ರ ಚಲಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿರ್ಹಾಗ ಶಾಲು ಹೊದಿಸಿ ಪುಟ್ಟ ಹಕ್ಕಿ ಎಂಬಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಅವಚಿಕೊಂಡಂತೆ ರಸ್ತೆ ಸಾಗಿ ಮನೆ ಉಪ್ಪರಿಗೆ ಬಾದು, ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯ ಮೆದು ಮೈಯಿನ ವಲ್ಲಂಗದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ, ಆ ಬಿತ್ತದಲ್ಲಿ ನಡೆದ್ದು ಸುಳ್ಳು, ಇದು ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ನಿಜವಾಗುತ್ತಿದೆ

ಎಂಬಂತೆ ಮೃಕ್ಕೆಗಳಿಗೆ ಹೊನ ಪಾಠ ಕಲಿಸುತ್ತಾ, ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹಾದು ಬಂದು ಬಿದ್ದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಕಳೆದ ಆ ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಅವಳು ಹೇಗೇ ಮರೆತಾಳು? ಆ ದಿನಗಳು ಆ ರಾತ್ರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಹೊದವೇ? ಯಾವ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಖಿಗಿದವೇ? ಯಾವ ಹುತ್ತ ಸೇರಿದವೇ? ಯಾವ ನಾಯಿ ನರಿಯ ಬಾಯಿಗೆ, ಖೂಳ ವಾಪ್ಪನ ಬಾಯಿಗೆ, ದೆವ್ವದ ಬಾಯಿಗೆ, ಮಾರಿ ಮನಷಿಯರ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕವೇ ಬಲ್ಲವರಾರು? ಈಗ ಉಳಿದಿರುವುದು ಇಂಜಿ: ಪೆಡರಿನ ಡಬ್ಬಿ, ಮತ್ತು... ●